

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
หลักสูตร ปรับปรุง พ.ศ. 2554

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา : มหาวิทยาลัยแม่โจ้
 วิทยาเขต / คณะ/ ภาควิชา : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อหลักสูตร
 - (ภาษาไทย) : ภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม
 - (ภาษาอังกฤษ) : Bachelor of Landscape Architecture Program in Landscape Architecture
2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา
 - ชื่อเต็ม (ภาษาไทย) : ภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (ภูมิสถาปัตยกรรม)
 - ชื่อย่อ (ภาษาไทย) : ภ.สธ.บ. (ภูมิสถาปัตยกรรม)
 - ชื่อเต็ม (ภาษาอังกฤษ) : Bachelor of Landscape Architecture (Landscape Architecture)
 - ชื่อย่อ (ภาษาอังกฤษ) : B.L.A (Landscape Architecture)
3. วิชาเอก -
4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร
168 หน่วยกิต
5. รูปแบบของหลักสูตร
 - 5.1 รูปแบบ
หลักสูตรระดับปริญญาตรี (5 ปี)
 - 5.2 ภาษาที่ใช้
หลักสูตรจัดการศึกษาเป็นภาษาไทย
 - 5.3 การรับเข้าศึกษา
รับเฉพาะนักศึกษาไทย
 - 5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น
เป็นหลักสูตรของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่จัดการเรียนการสอนโดยตรง
 - 5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา
ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

6.1 หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 ปรับปรุงจากหลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต พ.ศ. 2548

6.2 เปิดสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554

6.3 คณะกรรมการวิชาการเห็นชอบให้นำเสนอหลักสูตรต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแม่โจ้
ในการประชุมครั้งที่ 2/2554 เมื่อวันที่ 22 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2554

6.4 คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเห็นชอบให้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้
ในการประชุมครั้งที่ 12/2554 เมื่อวันที่ 22 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2554

6.5 สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ให้ความเห็นชอบหลักสูตร

ในการประชุมครั้งที่ 5/2554 เมื่อวันที่ 24 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2554

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชา
ภูมิสถาปัตยกรรม ในปีการศึกษา 2556

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- 1) ภูมิสถาปนิกในสำนักงานออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมหรือสถาปัตยกรรมทั้งในประเทศ
และต่างประเทศ
- 2) อาจารย์หรือนักวิจัยในมหาวิทยาลัยของรัฐหรือเอกชน
- 3) ประกอบอาชีพอิสระด้านภูมิสถาปัตยกรรม
- 4) ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภูมิทัศน์
- 5) ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและเอกสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมหรือสาขา
ที่เกี่ยวข้อง

9. ชื่อ ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ที่	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-นามสกุล	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจาก	ปีการศึกษาที่จบ
1	รองศาสตราจารย์	นายศิริชัย หงษ์วิทยากร	M.LA	Landscape Architecture	University of Michigan, U.S.A.	2524
			สถ.บ.	สถาปัตยกรรม	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2515
2	อาจารย์	นางสาวจรัสพิมพ์ บุญญานันต์	M.LA	Landscape Architecture	Virginia Polytechnic Institute and State University, U.S.A.	2540
			สถ.บ.	สถาปัตยกรรม	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2534
3	อาจารย์	นายทำเนียบ อุฬารกุล	สถ.ม.	การออกแบบ ชุมชนเมือง	มหาวิทยาลัยศิลปากร	2547
			บธ.ม.	การจัดการ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2552
			ภ.สถ.บ.	ภูมิสถาปัตยกรรม	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	2545
4	อาจารย์	นายยุทธภูมิ เผ่าจินดา	สถ.ม.	การออกแบบ ชุมชนเมือง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2550
			ภ.สถ.บ.	ภูมิสถาปัตยกรรม	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	2546
5	อาจารย์	นายวีรกิต วงศ์วิชิต	ภ.สถ.ม.	ภูมิสถาปัตยกรรม	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2552
			ภ.สถ.บ.	ภูมิสถาปัตยกรรม	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	2549

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

- 1) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- 2) อาคารเรียนรวมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยแม่โจ้

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

การเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services: GATS) ซึ่งจะมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไปเป็นกระแสความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพด้านสถาปัตยกรรม อันรวมถึงภูมิภาคด้วย ที่จะต้องเตรียมความพร้อมในการแข่งขันกับภูมิภาคต่างจากต่างชาติ ทั้งในเรื่องที่ภูมิภาคต่างต่างชาติสามารถเข้ามาทำงานในประเทศ ในรูปแบบพนักงานผู้รับจ้างอิสระ หรือเปิดสำนักงานออกแบบ และในทางกลับกันก็เป็นโอกาสของภูมิภาคไทยที่จะดำเนินการในลักษณะดังกล่าวได้เช่นกัน จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับบัณฑิตที่จะจบออกไปในสถานการณ์ดังกล่าว ทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการประกอบวิชาชีพภูมิภาค และที่สำคัญคือทักษะทางด้านการสื่อสารและการใช้คอมพิวเตอร์ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการแข่งขันเพื่อให้บริการข้ามพรมแดนของภูมิภาคทุกชาติ

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม

ในปัจจุบันสังคมไทยกำลังอยู่ในช่วงรอยต่อของการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านสภาพสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบทั้งที่ใกล้ตัวและไกลตัว เช่น สภาพแวดล้อมเมืองที่แออัด การลดลงของพื้นที่สีเขียวในเมือง การขาดพื้นที่พักผ่อนสาธารณะ และการทำลายภูมิทัศน์วัฒนธรรม เป็นต้น ภูมิภาคมีบทบาทสำคัญในการค้นหาทางออกสู่สภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น และเป็นสภาพแวดล้อมที่ยั่งยืนสำหรับอนาคต สถาบันการศึกษาที่ผลิตภูมิภาคจึงต้องให้ความสำคัญต่อบัณฑิตต่าง ๆ ที่จะช่วยการพัฒนางานวิชาชีพภูมิภาคและอุตสาหกรรมภูมิภาคเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมของเมืองอย่างยั่งยืน รวมทั้งการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับข้อบังคับและระเบียบต่างๆ ของสภาสถาปนิก และสมาคมภูมิภาคแห่งประเทศไทย

สถานการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมอีกประการหนึ่งที่จะต้องนำมาพิจารณาได้แก่ ลักษณะวัฒนธรรมและสภาพภูมิภาคที่ชัดเจนของท้องถิ่นภาคเหนือ ซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ การอยู่ในบริบทเช่นนี้เป็นโอกาสที่จะเน้นให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ตรงจากวัฒนธรรมและภูมิภาคประเทศป่าเขาโดยรอบ จึงควรมีการส่งเสริมความรู้ภูมิภาคท้องถิ่นเพิ่มเติม เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ภูมิภาคจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้มีความสามารถเฉพาะตัวที่โดดเด่นมีเอกลักษณ์ในตลาดวิชาชีพได้

12. ผลกระทบจาก ข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิตเน้นเพื่อผลิตบัณฑิตทางภูมิสถาปัตยกรรมที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญ ในการวางแผนและออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมอย่างยั่งยืน โดยทำการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานของสภาสถาปนิก และของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปรับปรุงรายละเอียดวิชาให้ทันสมัยตามมาตรฐานรายละเอียดและขั้นตอนการปฏิบัติวิชาชีพภูมิสถาปนิก ของสมาคมภูมิสถาปนิกแห่งประเทศไทย และเกณฑ์สมรรถนะ ด้านมาตรฐานทางวิชาการของสภาสถาปนิก พ.ศ.2553

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

การปรับปรุงหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คำนึงถึงความสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ทั้ง 5 ด้าน คือด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ ด้านการเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้เชิงบูรณาการอย่างยั่งยืนของคนทุกระดับเป็นศูนย์กลางของการศึกษาที่มีความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันและองค์กรด้านการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ด้านความสามารถในการพึ่งตนเองทั้งด้านงบประมาณและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผล และมีความโปร่งใส โดยนำมาเป็นองค์ประกอบในการตั้งปรัชญาวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร

13. ความสัมพันธ์ (ถ้ามี) กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

13.1 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้แก่ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษา
- หมวดวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ได้แก่ กลศาสตร์โครงสร้างในงานสถาปัตยกรรม ระบบโครงสร้างงานสถาปัตยกรรม และคอมพิวเตอร์พื้นฐานสำหรับงานสถาปัตยกรรม
- หมวดวิชาชีพ – เลือก ได้แก่ การบริหารงานก่อสร้างภูมิทัศน์ การบริหารจัดการธุรกิจภูมิทัศน์ และการประเมินผลกระทบทางสายตา

13.2 รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้วิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

หมวดวิชาแกน

- มีจำนวน 1 รายวิชา ที่เปิดสอนให้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ เกษตรทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม คณะเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ ภาส 261 นิเวศวิทยาและหลักอนุรักษวิทยา

- มีจำนวน 2 รายวิชา ที่เปิดสอนให้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการ
ท่องเที่ยว คณะพัฒนาการท่องเที่ยว ได้แก่ ภาส 261 นิเวศวิทยาและหลักอนุรักษ์วิทยา และ
ภาส 448 การจัดการพื้นที่นันทนาการ

- มีจำนวน 13 รายวิชา ที่เปิดสอนให้หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (เทคโนโลยีภูมิทัศน์)
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภาส 114 เลขะนิเทศ 1
ภาส 121 ภูมิสถาปัตยกรรมเบื้องต้น ภาส 226 การสำรวจภูมิทัศน์ ภาส 367 นิเวศวิทยาภูมิทัศน์
ภาส 340 วัสดุและเทคนิควิธีการก่อสร้างภูมิทัศน์ ภาส 445 การจัดการและดูแลรักษาภูมิทัศน์
ภาส 453 การออกแบบวางผังพืชพรรณ 1 ภาส 454 การออกแบบวางผังพืชพรรณ 2
ภาส 351 วัสดุพืชพรรณและการเลือกใช้ 1 ภาส 448 การจัดการพื้นที่นันทนาการ
ภาส 490 กฎหมายที่ดิน ผังเมือง และสิ่งแวดล้อม ภาส 498 ภูมิทัศน์ศึกษาภายในประเทศ และ ภาส
499 ภูมิทัศน์ศึกษาต่างประเทศ

- มีจำนวน 1 รายวิชา ที่เปิดสอนให้หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภาส 121 ภูมิสถาปัตยกรรมเบื้องต้น

13.3 การบริหารจัดการ

มีการประชุมหารือระหว่างอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้สอนในกลุ่มวิชา/รายวิชาใน
หลักสูตรที่เปิดสอนในคณะอื่น ๆ เพื่อให้ได้เนื้อหาความรู้และทักษะที่ตรงตามความต้องการและ
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร